

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Szokolay István ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Dr. Hajzer László ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, 5 160 000 Ft tervezési díj és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2010. április 8-án meghozott 8.G.15-10-040030/4. számú ítélete ellen, az alperes részéről 5. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100 000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 2010. április 8-án, 4. sorszámon meghozott ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5 160 000 Ft-ot és annak 2009. április 23-tól a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A.§-ában meghatározott törvényes mértékű kamatát, valamint 497 100 Ft perköltséget.

Az ítéletben megállapított tényállás szerint a felek között 2004. április 12-én a közösségi házzal kapcsolatos beruházás engedélyezési- és ajánlati tervdokumentációjának, 2006. március 12-én pedig a mezőgazdasági feltáró szilárd burkolatú úttal kapcsolatos beruházás engedélyezési tervdokumentációjának az elkészítésére vonatkozó tervezési szerződések jöttek létre, 2 600 000 Ft + áfa, illetve 1 700 000 Ft + áfa összegű tervezési díjak kikötése mellett.

A szerződésekben az alperes a tervezési díjaknak a felperes részéről kiállított számlák kézhezvételét követő 15 napon belüli kiegyenlítését vállalta.

A felperes a szerződésekben megjelölt tervek határidőre elkészítette és azokat az alperes rendelkezésére bocsátotta. A tervezési díjakra vonatkozó számlákat azonban a felperes csak 2009. április 7-én, azt követően állította ki, hogy az alperes a tervezési díjak kifizetésére szóban vállalt határidőt elmulasztotta.

Az alperes a részére megküldött számlákat nem egyenlítette ki.

A felperes a pontosított keresetében 5 160 000 Ft tervezési díj és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felek a közöttük írásban létrejött tervezési szerződéseket szóban akként módosították, hogy az azokban kikötött díjakra a felperes csak abban az esetben tarthat igényt, ha a tervdokumentációk alapján benyújtott pályázatok eredményesek lesznek.

A tervdokumentációk alapján benyújtott pályázatok azonban eredménytelenek voltak, ezért a felperes a szerződésekben meghatározott tervezési díjakra jogszerűen nem tarthat igényt.

Hivatkozott az alperes arra is, hogy a szerződésekben megjelölt beruházásokhoz kapcsolódó pályázatok elkészítéséért a felperes részére 2003. augusztus 28-án 1 000 000 Ft-ot, 2004. április 1-jén 375 000 Ft-ot, 2006. július 28-án pedig 240 000 Ft-ot már megfizetett.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta és az alperest a felperes pontosított keresete szerint marasztalta.

A Pp. 141.§ (2)-(6) bekezdéseiben, valamint a 164.§ (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozással megállapította, hogy a perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az írásban megkötött tervezési szerződéseket a felek utóbb ún. „sikerdíjas megállapodások”-ra módosították, továbbá, hogy az általa hivatkozott részteljesítések a perbeli tervezési szerződésekhez kapcsolódtak.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes a fenti állításait a perben kétséget kizáróan nem bizonyította. Ezt a megállapítását azzal indokolta, hogy a tervezési szerződéseket az alperes képviselőjében aláíró **B.D.** a tanúmeghallgatása során tagadta, hogy sor került volna az alperes részéről állított szerződésmódosításokra és a volt polgármesternek ezt a nyilatkozatát alátámasztotta a polgármesteri munkakör átadás-átvételéről felvett jegyzőkönyvben rögzített az a nyilatkozata is, amely szerint a közösségi ház és a mezőgazdasági feltáró úttal kapcsolatos tervezési díjak még nem kerültek kifizetésre.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes részéről hivatkozott kifizetések közül a 2004. április 1-jén teljesített 375 000 Ft-nak, valamint a 2006. július 28-án teljesített 240 000 Ft-nak a kifizetésére pályázatkészítési díj jogcímén került sor, ezért azok nem tekinthetők a perbeli tervezési szerződésekhez kapcsolódó részteljesítéseknek.

Nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság az alperes részéről 2003. augusztus 28-án átutalt 1 000 000 Ft-nak a jelen perben történő elszámolására sem, figyelemmel arra, hogy mind a számla kiállítására, mind pedig annak az alperes részéről történt kiegyenlítése a perbeli tervezési szerződések megkötése előtt került sor.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezését kérte. A másodfokú tárgyaláson pedig az alperes a fellebbezését akként pontosította, hogy az elsődleges fellebbezési kérelme megalapozatlan voltának megállapítása esetére - másodlagosan - az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a marasztalásának 1 615 000 Ft-tal történő leszállítását kérte.

A közösségi házhoz kapcsolódó felperesi követeléssel összefüggésben előadta, hogy az alperes önkormányzat 2003. évben adott felhatalmazást az akkori polgármester részére a beruházással kapcsolatos teljes pályázati anyag elkészíttetésére és annak az illetékes Területfejlesztési Tanácshoz történő benyújtására, amely feladat elvégzésére a polgármester a felperessel kötött szerződést.

A szerződésben pedig a felek abban állapodtak meg, hogy a pályázati költségvetésbe beépített tervezési és egyéb költségeket az önkormányzat a pályázati díjból téríti meg, azzal, hogy a pályázat eredménytelensége esetén csak a pályázat készítésével közvetlenül felmerült költségeket fizeti meg a felperesnek.

A pályázat eredménytelen maradt, ezért az önkormányzat - a megállapodásnak megfelelően - csak a pályázatkészítés költségeit térítette meg a felperesnek, 375 000 Ft összegben.

A képviselő-testület döntése alapján a polgármester 2005. évben ismételten megbízta a felperest a pályázati anyag elkészítésével és a megállapodás ebben az esetben is azt tartalmazta, hogy a felperesnek járó díj csak a pályázat eredményessége esetén kerül kifizetésre. A pályázatkészítés költségeit ugyanakkor az alperes ebben az esetben is megfizette a felperesnek.

A mezőgazdasági feltáró úttal kapcsolatos felperesi követeléssel összefüggésben állította, hogy az annak alapjául szolgáló szerződésben a felek szintén abban állapodtak meg, hogy az önkormányzat csak abban az esetben fog fizetni a felperesnek, ha a benyújtott pályázat eredményes lesz.

Ezeknek az állításainak a bizonyítására az alperes csatolta a fellebbezéséhez a 27/2002. (IX.05.), a 44/2003. (VIII.28.), az 50/2004. (X.18.), az 57/2004. (XI.09.) és a 13/2005. (III.29.) számú képviselő-testületi határozatok kivonatait, továbbá a közösségi ház tervdokumentációját és építési engedélyét, a mezőgazdasági út pályázatát, valamint a pert megelőző egyeztetésről készült - a felek részéről alá nem írt - jegyzőkönyv 1-1 példányát.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Előadta, hogy a felek külön kötöttek szerződést a beruházásokhoz kapcsolódó tervdokumentációk elkészítésére, illetőleg a pályázatok elkészítésére.

A pályázatokhoz készült költségvetésekbe a tervezési költségek valóban beépítésre kerültek, ez viszont csak annyit jelentett, hogy az alperes a tervezési költségeket a beruházások költségeként számolhatta el, azonban ez a körülmény nem érintette a tervezési díjak kifizetésére vonatkozó fizetési kötelezettségét, mivel az független volt a pályázatok eredményességétől.

Állította, hogy az alperes az általa hivatkozott 375 000 Ft és 240 000 Ft összegű kifizetésekkel kizárólag a pályázatkészítések díjait, illetve költségeit egyenlítette ki, tervezési díj címén azonban felé az alperes részéről kifizetésre egyáltalán nem került sor a perbeli szerződésekkel összefüggésben.

A 2006. március 12-én megkötött tervezési szerződésre alapított követelésével összefüggésben előadta továbbá, hogy valóban volt egy korábbi megállapodás is a felek között egy mezőgazdasági feltáró út felújításával kapcsolatos tervdokumentáció elkészítésére és az abban a szerződésben kikötött tervezési díjat az alperes számára

valóban megfizette. A 2006. március 12-én létrejött tervezési szerződéshez kapcsolódóan azonban az alperes részéről kifizetésre nem került sor.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben beszerzett bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg, hogy a tervezési díjak megfizetése független volt a pályázatok sikerétől, továbbá azt, hogy az alperes részéről hivatkozott kifizetések nem a perbeli tervezési szerződésekhez kapcsolódtak.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a perbeli jogvita megalapozott elbírálásához szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg és helytállóak voltak az így megállapított tényállásból levont jogi következtetései is.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalakor a Pp-nek a bizonyítási kötelezettségre, illetőleg a bizonyítatlanság jogkövetkezményeinek alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit is.

A felperes a tervezési szerződéseknek az általa állított tartalmát a perben okiratokkal igazolta. A felperes részéről csatolt okirati bizonyítékok tartalmával szemben pedig valóban az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a szerződések tényleges tartalma eltért az írásban rögzítettektől, mivel a felek szóban abban állapodtak meg, hogy a szerződésekben kikötött tervezési díjak a felperest csak akkor illetik meg, ha a tervek alapján benyújtott pályázatok eredményesek lesznek.

Az alperes azonban a tervezési szerződéseknek az okiratokban foglaltaktól eltérő tartalmát az eljárás során csupán állította, ugyanakkor azt hitelt érdemlően nem igazolta. A részéről az elsőfokú eljárás során csatolt számlák ennek az állításának az igazolására nem voltak alkalmasak, valamint nem támasztotta alá az alperesnek ezt az állítását az elsőfokú eljárás során kihallgatott **B.D.** tanúvallomása sem. Egyéb bizonyítékot pedig az alperes a perben tett állításai igazolására nem jelölt meg.

Helyesen, a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperes a tervezési díjak részbeni kiegyenlítésére vonatkozó állítását sem bizonyította.

Ezzel összefüggésben az ítéletábra kiemeli, hogy a polgármesteri munkakör átadás-átvételéről 2006. október 11-én felvett jegyzőkönyvben a korábbi polgármester akként nyilatkozott, hogy „elkészültek a közösségi ház tervei és a mezőgazdasági feltáró út terve, tervezési díj egyik helyen sincs kifizetve”.

Ennek - a tartalma szerint a tartozás elismerésének minősülő - nyilatkozatnak a valótlanosságát és a perben állított 1 615 000 Ft részteljesítés megtörténtét az alperes részéről szolgáltatott bizonyítékok nem igazolták, hiszen a perbeli tervezési szerződések létrejötte előtt, más jogcímekre hivatkozással kiállított - és az alperes részéről nem vitásan kiegyenlített - számlák erre nyilvánvalóan nem voltak alkalmasak. Egyéb bizonyítékot pedig az alperes az elsőfokú eljárás során ezeknek az állításainak az igazolására sem jelölt meg.

Az alperes a fellebbezéséhez újabb okirati bizonyítékokat mellékel.

A Pp. 235.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel azonban ezeket az újabb okirati bizonyítékokat a másodfokú bíróság a döntése meghozatala során már nem vehette

figyelembe, tekintettel arra, hogy azok már az elsőfokú eljárás tartama alatt is az alperes rendelkezésére álltak, azonban az alperes azok előterjesztését - a Pp. 141.§ (2) és (6) bekezdésére történt figyelmeztetés ellenére - elmulasztotta.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése és a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján - lényegében tehát a saját helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes az ügyvédi munkadíjból eredő saját másodfokú perköltségét a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján maga köteles viselni, továbbá köteles megtéríteni a felperes ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú perköltségét is, amelynek összegét az ítéletábra a Pp. 79.§ (1) bekezdése alapján, hivatalból állapította meg, „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§-ban foglaltak figyelembevételével.

„Az illetékekről” szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5.§ (1) bekezdésének b) pontján alapuló személyes illetékmentessége folytán az alperes a fellebbezésén jogorvoslati illetéket nem rótt le. A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket pedig helyette, pervesztessége miatt, az Itv. 74.§-a alapján alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdésében és a 14.§-ban foglaltak szerint az állam viseli.

Debrecen, 2011. január 12.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-